

att af indelta båtsmännen i Blekinge åtminstone en tredjedel eller 500 tillsvidare få indragas, och ersättning af rusthållarne utgå medelst vakansafgifter;

att vakansafgifterna bestämmas efter någon billig grund, till exempel att utgå med 7 tunnor eller 44 kubikföt, hälften råg och hälften korn, efter medeltalet af nästföregående tio års markegång i länet;

att de rusthållare, hvilka inom viss förelagd tid anmäla sig, få, när ledighet yppas, i stället för att hålla båtsman, erlægga vakansafgift; att derest flera anmäla sig än som kunna beviljas sådan fördel, rusthållarne inom socknar, der färre vakanser jemförelsevis med båtsmännens antal skulle uppkomma, få företräde, samt att sedermera företrädet till vakansafgifts erläggande afgöres genom lottning eller annan af Kongl. Maj:t bestämd grund.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 27 Januari 1868.

P. Andersson
från Blekinge län.

N:o 274.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande sättet för kontraktens upprättande mellan rusthållare och båtsmän inom nämnda län.

Ehuru hvarken den till ömsesidig rättelse för rust- och rotehållare samt båtsmän inom Blekinge län, i afseende på dess ömsesidiga skyldigheter och rättigheter, af Kongl. Förvaltningen af sjöärendena år 1839 utfärdade rotebok, eller andra rörande detta ämne utgifna författningar, föreskrifva, att vid båtsmans legande andra vilkor böra fästas uti det med honom afslutade kontrakt än att han derigenom tillförsäkras alla de förmåner och rättigheter, som gällande författningar bestämma, nemligen hus, kåltäppa, spannmål, hö och halm, vedbränsle, sommarbete för en ko, samt de så kallade höst- och vårpenningar etc. etc., hafva det oaktadt

vederbörande kompanichefer vägrat emottaga den eljest duglige och välfrejdade karlen, endast derföre att rusthållaren icke funnit sig böra underskrifva ett kontrakt, hvartill herrar kompanichefer med stora anspråk på ofelbarhet lemnat formulär och som föranledt till otroliga trakasserier emellan rusthållare och båtsmän.

För att emellertid blifva fritagna från det förmynderskap, som dessa chefer så egenmäktigt vilja tillvälla sig, och för att vinna en enhet, som för alla intresserade bör vara önskelig, vågar jag hos Riksdagen anhålla, det Riksdagen ville besluta, att uti underdänig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t i nåder täcktes uppdraga åt sina Befallningshafvande i de län, der båtsmän rustas, att efter vederbörandes hörande upprätta formulär till kontrakt emellan rusthållare och deras båtsmän, att gälla för hela länet, och affattade i enlighet med grunderna uti Kongl. Förordningen den 27 April 1685 § 10 och Kongl. Brevet den 9 November 1795 med flera, detta ämne rörande författningar, för att sedermera vara tillgängligt å Landskontoren.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 27 Januari 1868.

P. Andersson
från Blekinge län.

N:o 275.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om ordnandet af kronobrefbärings-skyldigheten samt om sättet för utgörande af de dermed förenade kostnader.

Under nästföregående riksdag har jag väckt motion om kronobrefbärings-skyldighetens skiljande från jordbruket och öfvertagande af Staten, utan att denna min motion föranledde till något Riksdagens gemensamma beslut.

Med afseende på behandlingen och granskningen af detta ämne lemna 1867 års Stats-Utskott fullständig redogörelse om frågans ståndpunkt, och hemställer, att Riksdagen ville uti underdänig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t efter inhemtande af landstingens yttranden angående lämpligaste sättet för kronobrefbärings-